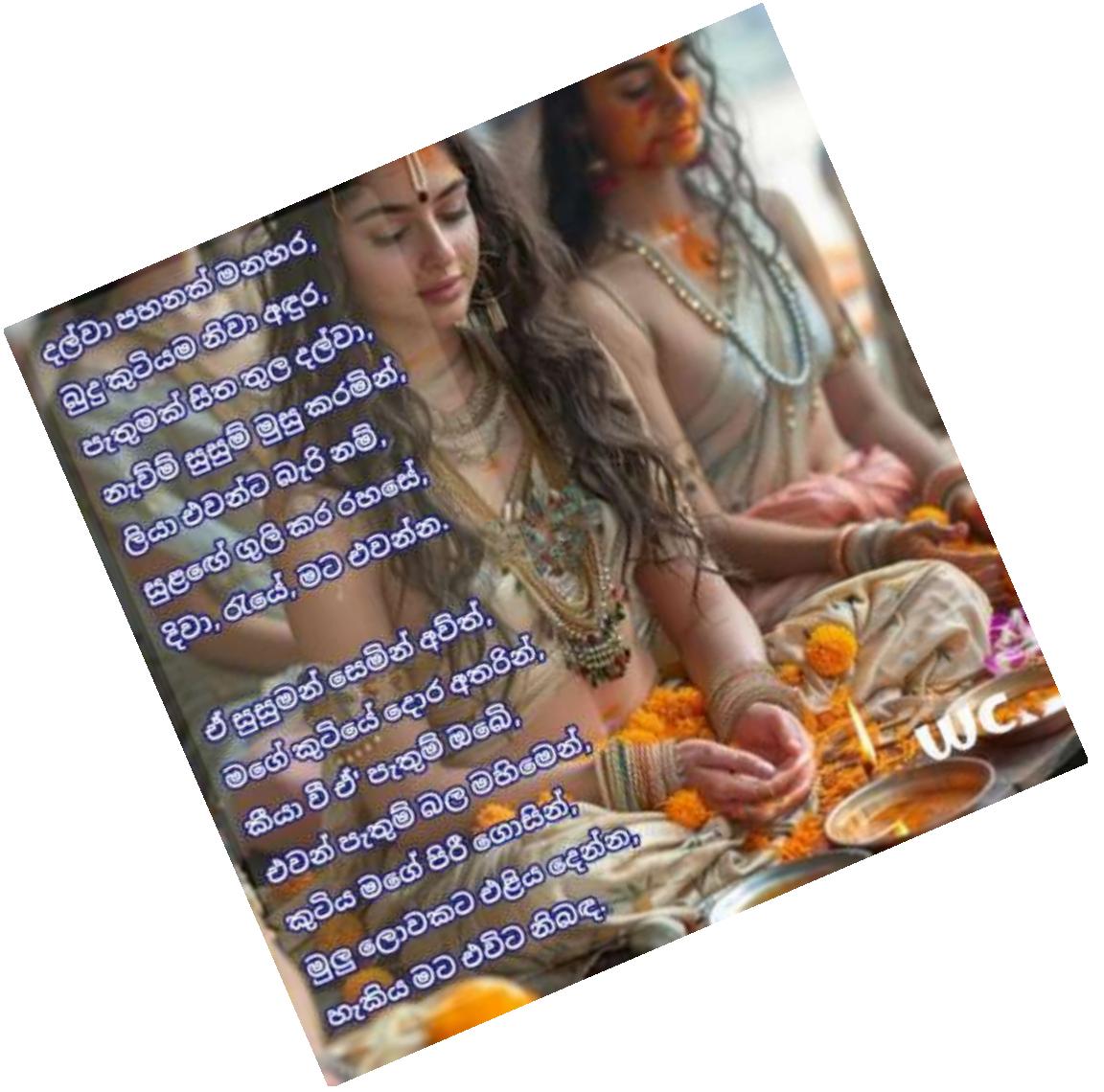

පීඩ් පුද්ගල හිරිමල් වසන්තයේ,...

නෙලා දේශින් මලක් සේ ගෙන,
හිමන් නිවනට ඔබේ සෙවනට,
එන්න දේ මට සින්....

සසර ආවේම් බොහෝ දුර මම, තනිකමයි
සිත් මල රජ කලේ, දුටුව දා.. නුඩි ගුණ
පුරන සඳ ,
තමයි අප සිත් එක් කලේ,
යමු ඉතිං සඳ දිගු සසර කෙත,
නිමා කරලමු දුක් ලොවේ.....

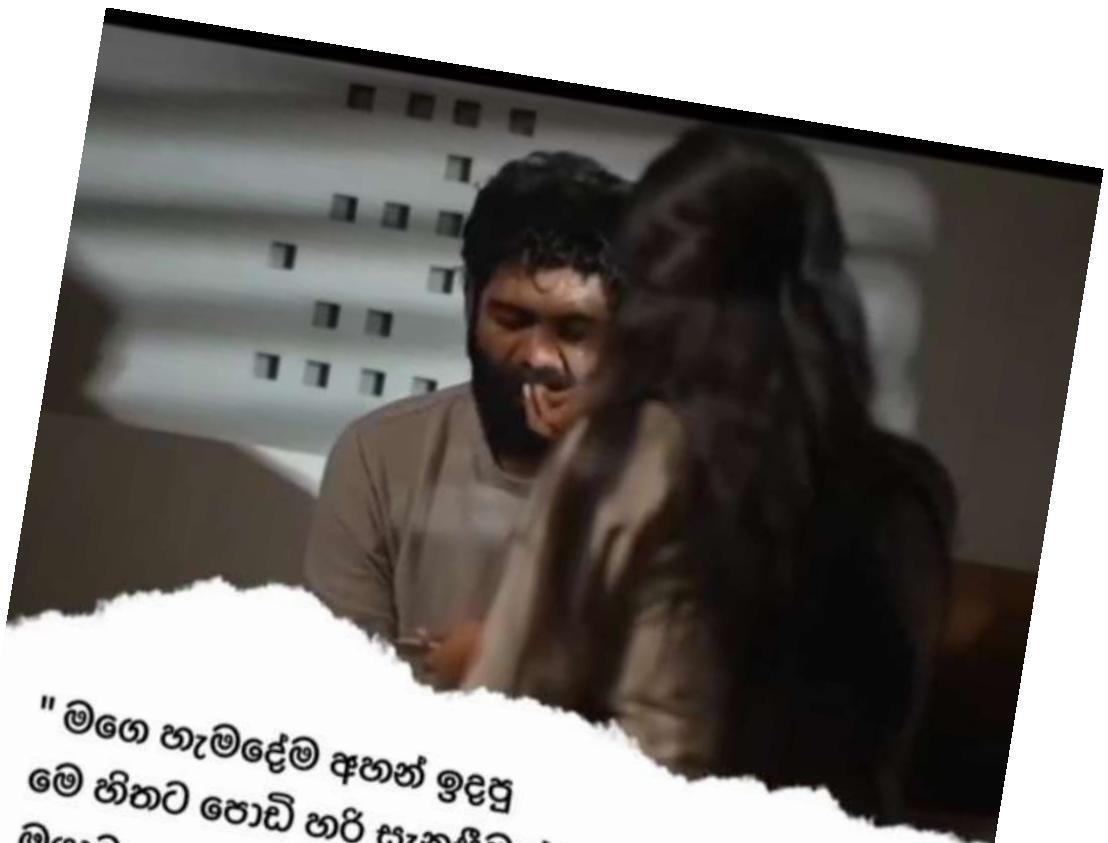
දළුවා පහනක් මතහර,
මුද්‍යකටියම නිවා අදුර,
පැතුමක් සිත තුළ දළුවා,
නැවුම් සුප්‍රම් මුප්‍ර කරමින්.
පියා එවත්ට බැඳී තම්,
ප්‍රාග්‍යෙ ගුලු කර රහස්‍ය,
ද්‍රා, රෝයේ, මට එවත්න.

ල්‍යුප්‍රමත් සේමින් ඇවිත්,
මගේ කුටියේ දෙර ඇතරින්,
කියා වි ල්‍යුතුම් ඔබේ,
එවත් පැතුම් බලමහිමෙන්,
කුවිය මගේ පිරි ගෙසින්,
මුළු ලෙවකට එදිය දෙන්න,
හැකිය මට එවිට කිබද්ධා

අනාගත යොශ්‍ර කවි

අසරණ සිතට,
සැහුපූම් සපුමන් දෙන්න,
අම මහ නිවන් යෙන,
හතිකට මෙහි
ලන්න..

a3book.com

"මගේ හැමදේම අහන් මුදුප්
මේ හිතට පොඩි හරි සැහසීමක් ගෙනාපු
මයාට

කොහොම ආදරේ නොකර මුන්නද !

අමු

රුජයෙහි අවසන් විටට
පෙමෙනක කළ මා එදුටු තබ දුරටත් මා එදුටත
කිසිදු අභ්‍යන්තර මධු පාඨාරයේ නොදිගැනීම්
මා පාටි යැමි නොවේ..!

රොඛකි ඉටුන් විසි
මෙහෙත් කළ මා උපවිෂ් මා එකුවත
කියිදු ඇයුතු මින් පැහැරේ මෙහෙතුවින්
මා තබා පැවත්වාවිටා..!

ලඳ අපේ පංසාර ගමන
දැරණුනේ.. මලිද්ව
මහරහතන් වහන්සේ
සමයේය.. එඳා මම
කෝරුපය රැස, බෙබා
මලියද්ව පිටිගේ
සහෝදරීයක්ය.
එදා සිංහ්දපන් අප්‍රමාන
ප්‍රෝටය,
වටනයට නගන්කට
අපට
සේතු නො තිබූතාය,
"එඳා මෙනිල අදද දිවිරා
පොරුක්ද්ව වෙමි. බෙබා
අත් නොහැර එම් සැසි
කියමි.."

අද අප
දෙදෙනුම සම් සිතිත
කිමි.

මෙදීගු ගමන යන්නෙමි.
එල්‍යුම් අරමුණ
වෙනුවෙන්
අප කැප වන්නෙමු.
"එ සියලු දක්මම විද
දර ගන්නමි.."

මුද්‍රණීය පිටපතක් සූදා හෝ කමිෂනයක්
කොටස් හරි අපුරුෂවට රජහරුනය කරන
" ඇඩි ටිරිමි භද්‍රවතක් "

ඉතින් මිනු නියන්තේම " මට ලැබුණ මැටික් එකක් "

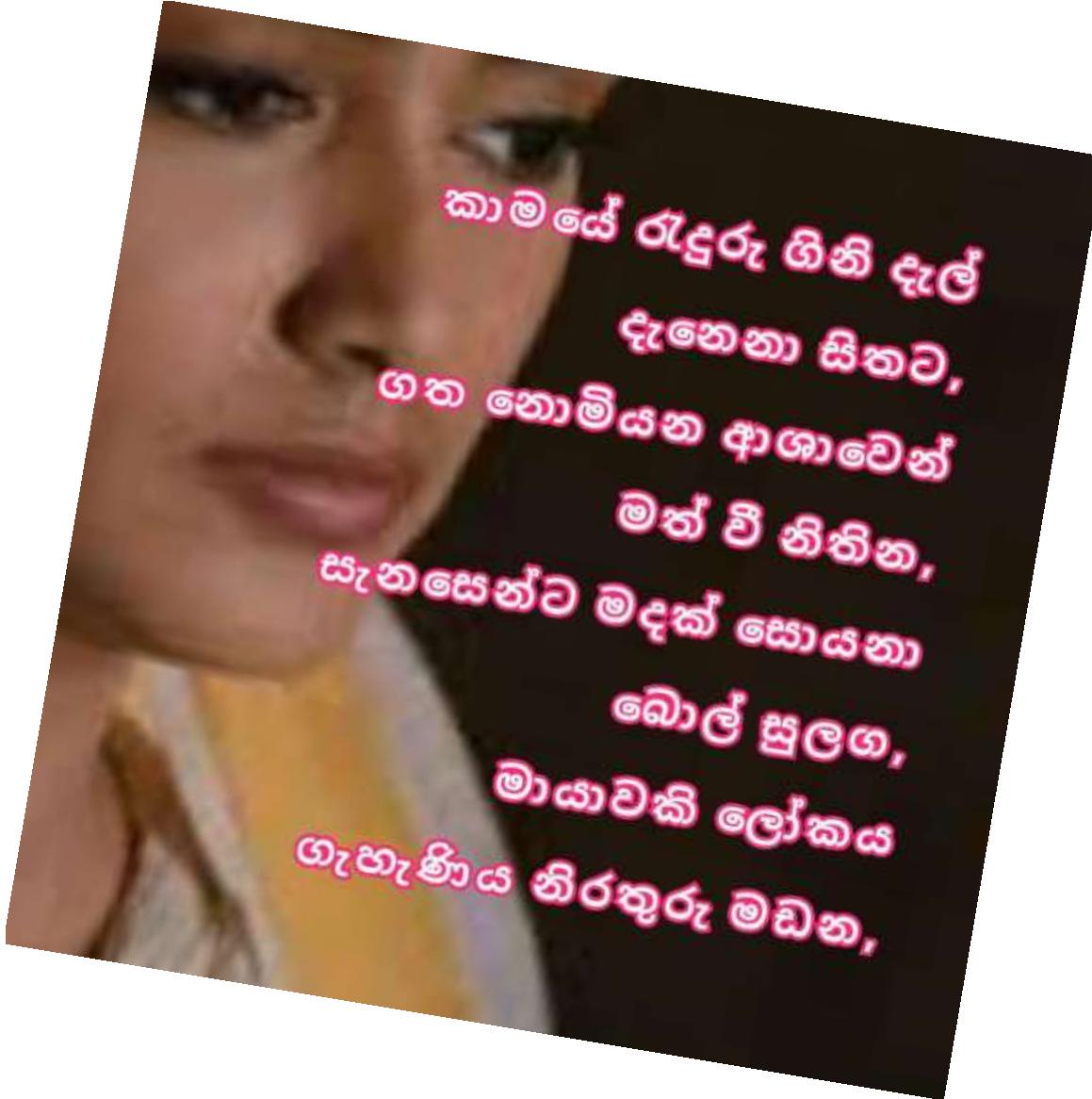

"මගේ හැමදේම අහන් ඉදිරු
මේ හිතට පොඩි හරි සැනසීමක් ගෙනාරු
මයාට

කොහොම ආදරේ නොකර ඉන්නද !

අමු

කාමයේ රුදුරු හිනි දැල්
දැනෙනා සිතට,
ගත නොමියන ආභාවෙන්
මත් වී නිතින,
සැනසෙන්ට මදක් සොයනා
බාල් සුලග,
මායාවකි ලෝකය
ගැහැණිය නිරුතුරු මධින,

ଦେଖିଲୁ ପୋହନ୍ତି ନାହିଁ,
ଅଛି କମ୍ପୁଟିମ ମାରେ ପ୍ରିୟତମ ରାଖିଲିଶେଷଦ୍ୟକ୍ରି!

If life is a book,
Meeting You is my favorite chapter!

ඒවිතය පොතක් නම්,
නුඩ හමුවීම මාගේ ප්‍රියතම ජරිවිණෙදයයි!

If life is a book,
Meeting You is my favorite chapter!

ලිංගය පොනත කම්,
තුම හමුවීම මාගේ ප්‍රියතම රහිතිසේයයි!

If life is a book,
Meeting You is my favorite chapter!

"ඡ්‍රීවිතය තමි; සිත් ගොඩකි"
නුඩු හමුවීම තමි' මා හා සමාන
"දැන්තරීතර" සිත් ගොඩක
උකතුවයි"

පරාවට යන , අට, ලේ, සැරව, සහිත මස්
ගොඩකට මා ප්‍රෝම නොකරමි. මොහොතක්,
මොහොතක් පාසා උපදින උත්තරීතර ගුණ
ධර්ම පුරන පරාර්ථ කාමී සිතකට මා සැම දා
ප්‍රෝම කරමි.
ලේ, මස්, අට, සිදි තියත්, උත්තරීතර සිතුව්ලි
මේ වාතලයේ සැමදා අමරණීය වේ.

අදටත් රසුනැවීමක් තැහැ මොකද ,
වරු ගනන් අඩු ඇස් දෙකක්
එකම එක කොල්ලෙක් තිසා හිතාවෙනවා ඇද !

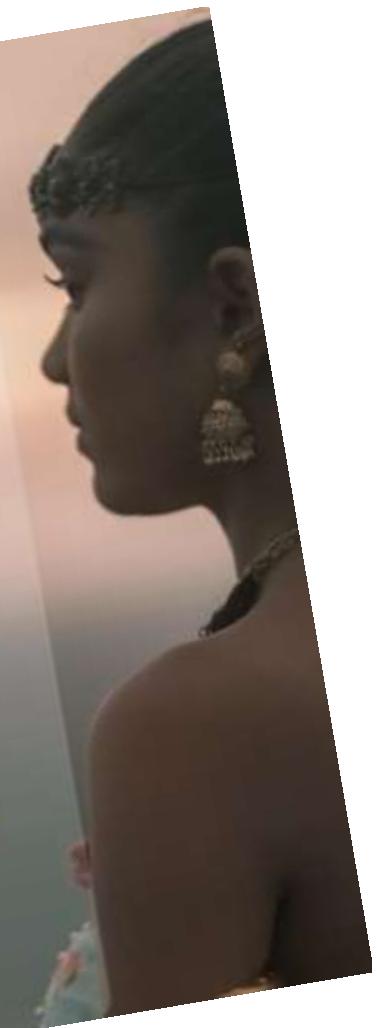

යෙර්ය...

දෙවියන් විසින් ඔබට නිවැරදි
දිඟාව පෙන්වා ඇත. ඔබ දැන්
මගට ඒකාන්ත අරමුණ
සහිතව බැසුගෙන ඇත. අත්
නොහරින වගකීම ඔබ දරන
බව තවදුරටත් රහස්‍යක්ද
නොවනු ඇත. ඔබ හිස
දරන්නේ බුදු බව ලබන
අයකගේ සසර පුරු
ජාදපරිවාරිකාවගේ පදනම්පියයි.
එහි වගකීම්, වග වීම්, නිසි
කලෝට දෙවියන් ඔබට
පෙන්වනු ඇත. සිහුනෙන් වත්
දැන් ඔබ වරදක් නොකළ

ප්‍රතුමයි.
මධ්‍යට අවශ්‍යව සියලු සැප
සම්පත් සිත් පුරු ඔබට
පැවෙනු ඇත. සැකුසංඛා
නොසිතන්න.

මේ අනොරුවර්ත කතරේක,
අනත්ත සත්ව සංහතියකට,
නිරවාණය නැමැති සිසිල් පැන්
පොදුක් සොයාදෙන,
ඡ්‍රේ වීරයෝ වත්ත මහා
පුරුෂයාට,
උර දීමට මා සූදනමි;
අප්‍රමාණ,
කැපකිරීම් මැදි, මා ලේ, මස්,
අට, සහ මාගේ ප්‍රාණය දී
බඩ පා මුල තබමි.

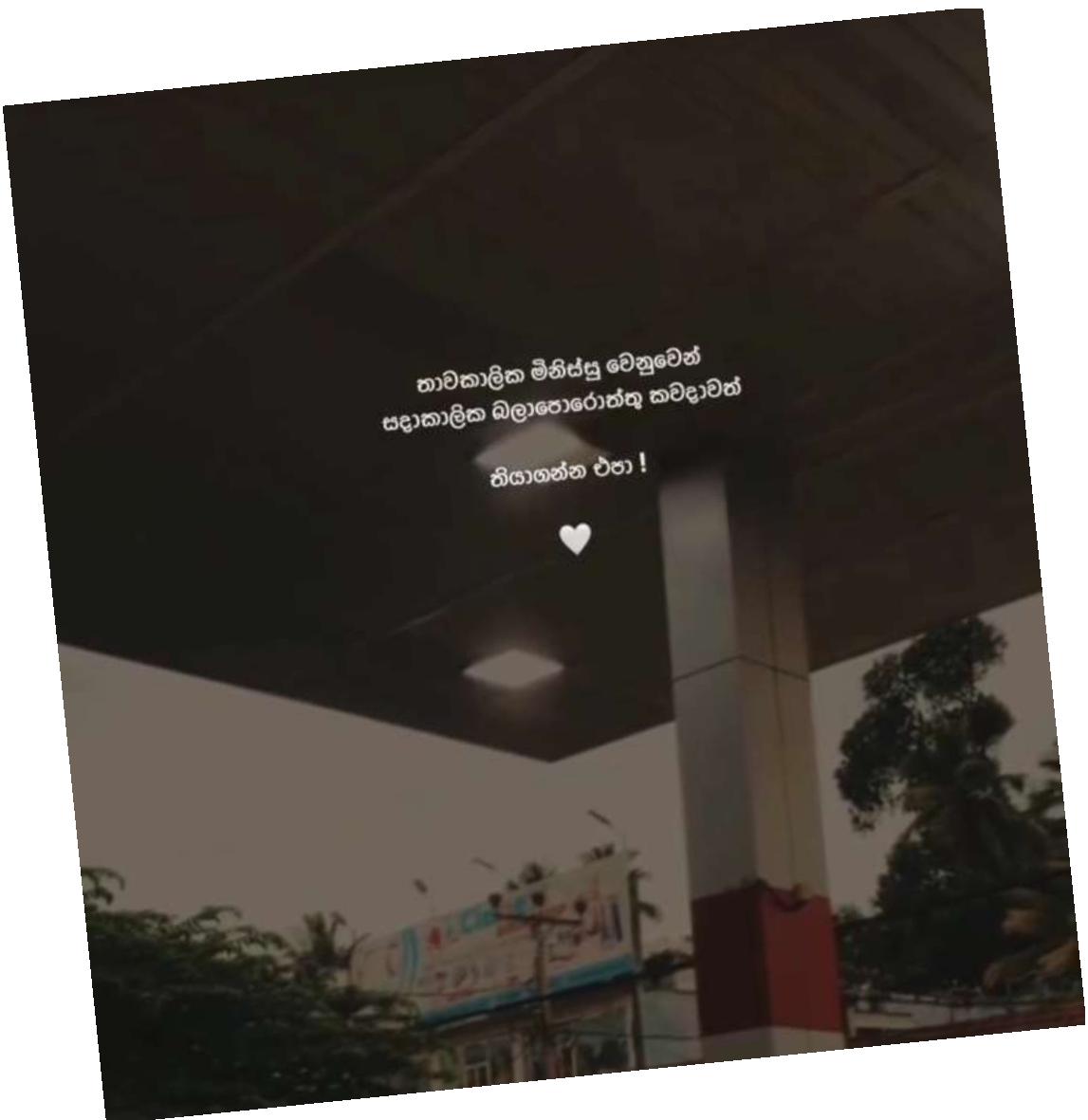

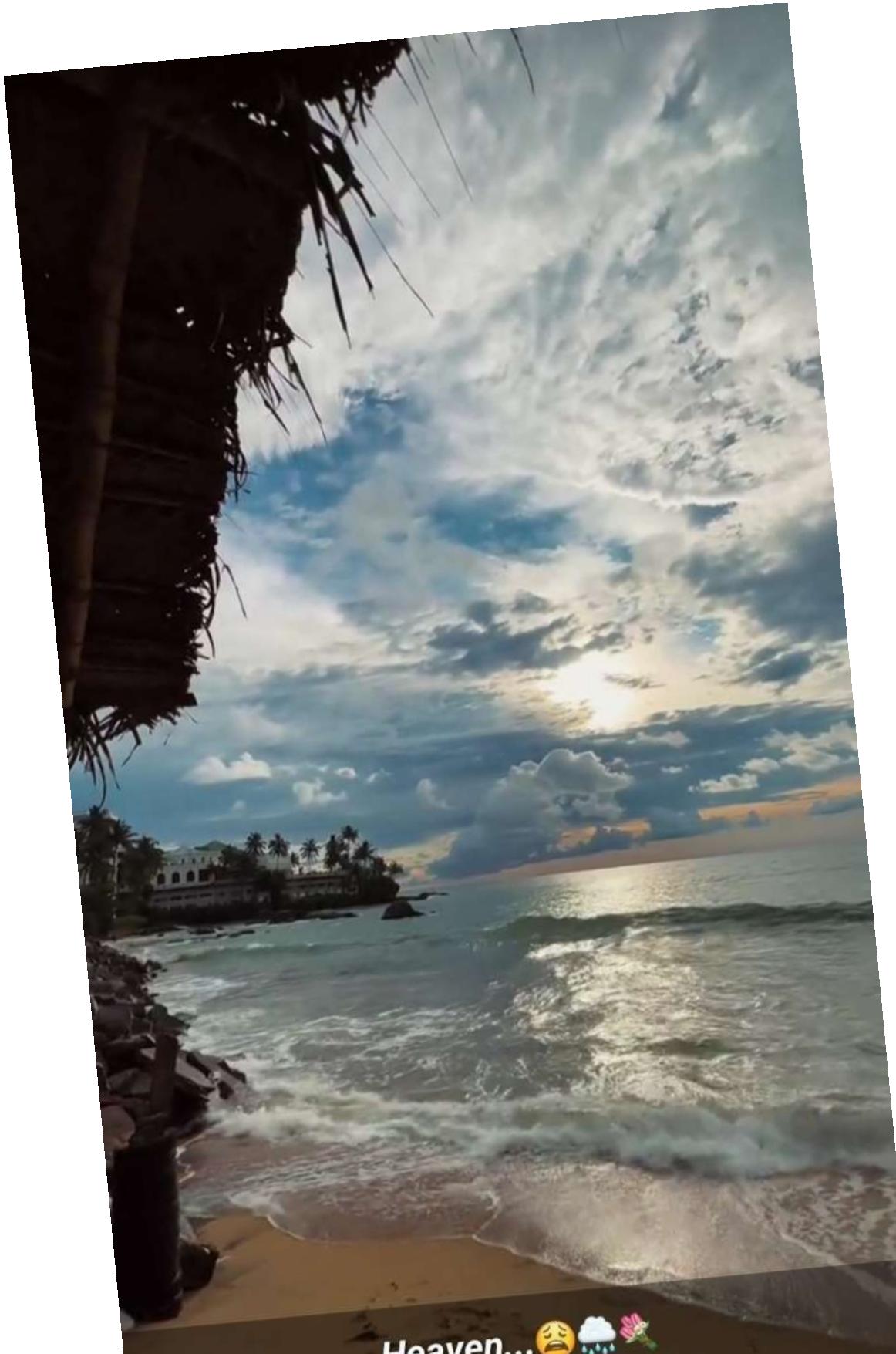
සඳ ඇත්තේ ගුත්‍රිය
 සිතත් නොනිදා සිටින,
 ඇස් පියවී ඇතිය විභාඛට.
 මල් තුහින හිරිකඩය ඇස්
 පියාපත් අගට ගුලි ගැසි
 වැටෙන විට, මා හෙළු සුපුමත්
 සුලගක්ව ඔබ දැස පිසලුව
 නොනිමි තෙත් පහස කල.
 ගා හිය ගෝල් තැව
 කිරි කිරිය හඩි ඇසෙන,
 මදහසින් සිනා සුන
 ඔබේ මුව කමල දැක,
 සැනසුනා සැමදාම,
 මරුකතර ජය ගන්න.

නාවකාලික මීහිස්ස වෙනුවෙන්
සදාකාලික බලාපොරොත්තු කටයුතු

තියාගන්න එය !

Heaven... 😭☁️🌸

"ජායාරූප"
ගත තොකෝරු

බොහෝ මතකයන්
"හදුවන් ගැලුරුයෙකි"

අදුවන් මකා තොදමා
ගොඩ ගසා ඇත..!!

"මිනුයෙහෙත්ගේ,
සේන්ත්‍රල් ව්‍යාපෘතියේ
යොමුවන ප්‍රහාලයි..!"

ප්‍රේමය,
රාගයෙන් තොරය.
පිවිතුරය,
සිතුම් රලි.
හද්වතය,
ල්කායනම පැතුම.
මිහිරිය,
පිදු ඒ ප්‍රේමය.
සේෂමසයි,
සුසුම් හා මුව මබල.
ජාරි ගුද්ධය,
කුලුදුල්ම ගත නුවේ...!

නොහික් මුණා කෙස් වැටී මා මුහුණා පිස දැන්නාක්
මෙන් ඒ මේ අත දැය කරමින් සිටී.
මෙන් ඒ මේ අත දැය කරමින් සිටී.
පහලට රුරා වැටෙන පිනි බිංදු නදින් මා
සිත හදය සමග සලිත වේ. ඇය තවමත්
නිසොල්මෙය, ඇගේ හදයේ රිග්මයට සිත
බොහෝ විඩාවට පත්ව ඇතිය.
මා ඇය උරමතින් ගෙන හද තුරුලේ මල් පෙති
මෙන් සතපා ගත්තාය.
අත හිමවිවේ වලා අතර තරු කැට අපගේ
පාල්ව නිවාදමන්නාක් මෙන් බබලන්නාය.

ආත්ම පරිත්‍යාගයේ දේවතාවය,
තුන් ලෝකයේම පිටිතුරු පරම සුප්‍ර්‍රූපිත
දර්ලහ ප්‍ර්‍රූපය,
අනළේසිත සත්ව සංහතයේම වන්දනීයම
මාතාව,
පරම පත්‍රිත ආලයේ පති මූර්තිය,
සමස්ථ ස්ත්‍රීයගේ නිකුලැල් යෙහෙලිය,
යෙයේරා,..... අනාගත බුද්ධත්වයේ ස්වාමි
දියනිය,
"ඇයයි"

සයරේ පුරු සැම කුසලය
සිහිපත් වේවා....
බාධක බිඳ දමා නිති පිං
සිතුවිලි මතු වේවා....
සැම කළුහීම මතු පැතුමත්
සිහිපත් වේවා....
නොපමා නොවී එක මගකදී
හමු වේවා...

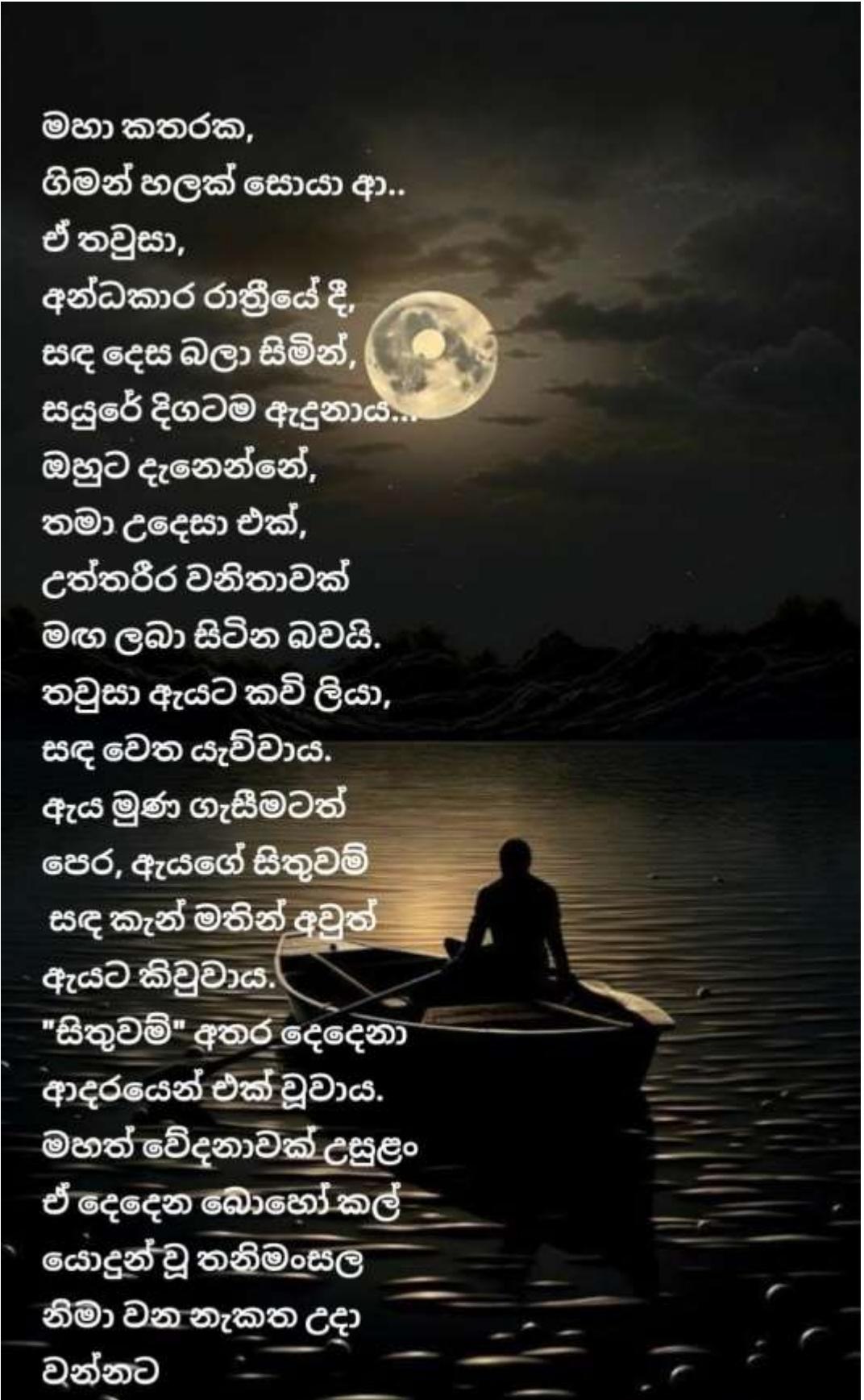
කාල තරනයේ යෙළු

යැංක්රා, .. නුබට ගතීන් සම්ප නොවුනාට, ඒ
නෙත් අතර විහිදී යන්න ව්‍යා අතිතයෙන් ගලා එන
ලේත්තරීතර සුසුම් "හැගුම්" නිබද මාසිත හද
ප්‍රෝමයෙන් මං මත් කරවයි.
නුබගේ අට, මස්, ලේ, නහර, විනිවිධ ගලා එන්නා
ව්‍ය, අප්‍රමාණ සේනෙහස මා නිබද විදින්නේ,
එළඳ ආත්මහාවයේ සහ ඇද සුසුම් රැලි තුළ
නුබගේ ලේත්තරීතර ප්‍රෝමයේ මනෝ භාවයයි.

යැණ්ර, .. නුබට ගතීන් සම්ප නොවුනාට, ඒ
නෙත් අතර විහිදී යන්න ව්‍යා අතිතයෙන් ගලා එන
උත්තරීතර සූසුම් "හැගුම්" නිබඳ මා සිත හද
ප්‍රෝමයෙන් මං මත් කරවයි.

ව්‍ය, අප්‍රමාණ සේනෙහස මා නිබඳ විදින්නේ,
එංජ ආත්මහාවයේ සහ අද සූසුම් රැලි තුළ
නුබගේ උත්තරීතර ප්‍රෝමයේ මනෝ හාවයයි.

මහා කතරක,
ගිමන් හලක් සොයා ඇ..
ල් තවුසා,
අන්ධකාර රාත්‍රීයේදී,
සඳ දෙස බලා සිමින්,
සයුරේ දිගටම ඇදුනාය...
ඡපුට දැනෙන්නේ,
තමා උදෙසා එක්,
උත්තරීර වතිතාවක්
මග ලබා සිටින බවයි.
තවුසා ඇයට කවි ලියා,
සඳ වෙත යැවුවාය.
ඇය මුණා ගැසීමටත්
පෙර, ඇයගේ සිතුවම්
සඳ කැන් මතින් අවුත
ඇයට කිවුවාය.
"සිතුවම්" අතර දෙදෙනා
ආදරයෙන් එක් වුවාය.
මහත් වේදනාවක් උසුලං
ල් දෙදෙන මොහෝ කළු
යොදුන් වූ තනිමංසල
තිමා වන නැකත උදා
වන්නට

සඳ කැන් මතින්,
දේරා ගලාගෙන
ඔබ සුසුම් මා
දේහින්ම වැලද.
ප්‍රසුතුලේ හිරවෙලා
සුසුම් ලමින් ගත
කළ යුගාන්තර
අතීතය නික්මී
යන්නට කාලය එන
බව සිහි විය. ඒ යුග
පුරුෂායා මා නෙත
මානයේ බව සඳ
කැන් පසක් කළාය.
අනේක වද බන්ධන
විදි තුළ වෙනුවෙන්
කළේපයක්
සැනුසේන්න, මා
කුලුදුල්ම හඳ
මඩල තැමැති රං
විමන තනා හිදිම්. ඒ
විමන මත තුළට
රිසිසේ සැනුසේන්ට
ඉඩ හරිම්.
නුණී කැකුල් කුසුම
තුළ එන තෙක්
නොපිළී තබමි.
පැමිනෙන්න ප්‍රිය

අැත හිමවත් පවිච්චී,
මේ දුමින් වැසීගිය කාලයක,
සිතලට ගුලි වෙලා,
සිටිය ඒ රාත්‍රීයේ.....
නොනිදාම පහන් කළ රිය,
ඔබට මතකද?.
සෙනෙහසේ කැදුල්ලක්,
තනා දුන් මද බදුන,
කල්පයක් හඳ
රදුන, සොදුරු ගමනක් අපට අැත.

අශත හිමවත් පවිචේ,
මේ දුම්න් වැසීගිය කාලයක,
සිතලට ගුලු වෙලා,
සිටිය ඒ රාත්‍රීයේ.....
නොනිදාම පහන් කල රිය,
ඔබට මතකදී?
සෙනෙහසේ කැදිල්ලක්,
තනා දුන් මදු බදුන,
කල්පයක් හද
රදුන, සොදුරු ගමනක් අපට ඇත.

දිගු දෙබැම දේශීන්තක් අහසේ පැයි මෙන්
වමත්කාරය.

කෙවිලියන් හි නද දසත පැතිරෙන්නේ ඇගේ
සියුමැලි කම්මුල් සරසම්න්ය.

සියුමැලි ඇගිලි තුබිගය රන්වන් පිහාටුවක් මෙන්
ය.

රෝස පැහැති අත්ල පියුමක් මෙන් පිවිතුරුය.

නාදුලු මෙන් පා යුග්මයේ වමත්කාරය මන් මත්
කරවන්නේ අනු රාගයෙනි.

ඇයගේ සුන්දරත්වයට, මියැසියන් හි ගයන්නේය.

"මා ඇගේ සිහිනයට සුසුමක් වෙමින් සිමින් හිස
පිරි මදීම ඇයට මහත් අස්වැසිල්ලක් වේ"

යියේරු... මම ලෝකයා වෙනුවෙන් හඳුවතට
ලේකිනි ඇතැගෙන ඉන්න මිසේක්. ඒ උල නිතරම
සොලවමින් ලෝකයා මට වේදනා ගෙන දෙනවා.
තමුත් මා ඒ ලෝකයාට මෙත්‍රියේ උනු ලේ ලබා
දෙමීන් ඉමහත් වේදනා උපුලනවා.
ඒසියලුම වේදනා නුණු එක් කරුණාබර,
බැල්මක, ප්‍රිය වදනක, මා නිවා දමනවා....
ඒ දෙනෙනෙන් ගලා එන උනු කදුල පිසදමන්න
මබට පමනයි ප්‍රාථමන් යයේරු

ජීවිතය ජීවත් කරන්න නොව, ජීවිතය
යදින වුන්ට ජීවිතය දෙන්න, මේ ගෝර
කටුක මඩ ගෝහරැවේ පියුමක්ව පිළි තුන්
ලොවක් සුවද කරන්න, මටම ප්‍රාණායක් වී,
නෙතග පිරි මල් කැකුල පිහියන් මගේ දැස්
ඉම සිට.

ರಾತ್ರಿಯಕ್ಕೆ ಉಳಾವನ್ನನೇ.. ಆಲ್ರೋಕಡೆ ನಿಲಿ
ಯಾಮೆನೀ....

ಆಲ್ರೋಕಡ ಉಳಾ ವನ್ನನೇ...

ಅನ್ದಬಿಂಬಿಕಾರಯಾಗೇ ಪೈಮಿತ್ತಿಂದಾಮೆನ್ನಯ...

ಯಾಗೇರು.. ಇವೆಲೆ ಷ್ಟಿಷ್ಟಿ ಆತಿ ರಾತ್ರಿಯ ದ್ವಾರಾ ಇನ್ವಿಲ್ ದ್ವಾರಾ
ಪ್ರಾಣಿಯ ಉಳಾಕರನ್ನನೇಯ..... ❁

"මගේ හැමදේම අහන් මුදුරු
මේ හිතට පොඩි හරි සැතුස්සීමක් ගෙනාරු
මයාට

කොහොම ආදරේ නොකර මුන්නද !

අමා

" සමහර මිනිස්පු ඉන්නවා
හිතින වැටෙන්න හඳුන ගැමී වෙලාවකම
පැහින ඉදුන් පයියයේ වෙන..! "

" There are some people
Every time I'm about to lose my mind
Getting stronger from near..! "

"😊💖🌐"

අය සෙමින් ඇස් පිහාටු සොලවමින් මා දේසි
බලා යමක් කිමට සැරසෙන බව මට හැගුණි.
මානෙල් පියුමක සුවදු ගලා දසත පතුරවමින්
අය සිහින් හඩින් යමක් පැවසුවේය..ශ් මා මේ
ලොවේ මිහිරිතම හා සුවදෙනම වචන වික බව
මා දැනිගත් මොහොතේ, හද ගිලා ගිය අප්‍රමාණ
සෙනෙහස ඇට, මස්, ලේ, නහර, සිදුරැකරමින්
ගලා ගියේ..

කල්ප ගණානාක් හදවතේ ඇනී තිබූ "හුල" මතින්
ගලනා රැධිරයෙන් තෙත් වූ, අනල්ප ගණාන් වූ
ආත්ම හාවයන් මොහොතකට නොව, අනාගත
අනල්ප කල්ප ලක්ෂ ගණානාවක් සුවපත්
කරමින්ය.

දේශ පුරාමලක් නෙලා,
පැතුම් සිකින් බුදන් පුදා,
උපන් කැවිම් පැතුම් තුළින්,
ලියා එවන්නට බැරී නම්,
සුසුම් ගෙනත් සුළුගේ කියා,
ලදේ, හටස, මට එවන්න.

සුසුම් හෙමින් මටෙක අවිත්,
කියාවිල් පැතුම මබේ,
එවන් පැතුම් බල මහිමෙන්,
දැවිය මගේ පිරි ගොසින්,
මූල්‍ය ලෝචකම දුක නිවන්න,
පිළිසරණාක් වේවි එවිට.

WC

මහා සාගරය ගැහැයි හඩින්
මලානිකව තෙරක් නැති
රළ අතර, ඔබ බියට
පත්ව ඇති බව වටහා
ගත්මා හිස පහත් කර,
උණුසුම් ලය තුළ ගිය පහත්
කළ ගාතු යේ ඔබේ
හදින් ගලා ආ සුසුම්
රළ්සයුරු රළමෙන්
හැඟී, හැඟී හිස් අහස
සිප ගත්තාය.

මිහිදසු ආදර් සියලා බිලාපාටාත්තු වෙන්න
උකම එක ආදර්වීය මනුදසයෙක් එකත
හින් සැහසිමෙන් එච් වෙන එක !

ප්‍රිය සබදමේ නිකුතොල්,
නිර්මල, නොපුදුල්දීත
බවය.
හංදයේ ගැස්ම නොදැනීම
වැඩි වී ඇත. එය ඔබ
වැළඳ ගන්න,
මා සැනසීම එපමණා යි.
මා හදවත
සොරාගැනීමට දැනු
කිසිවෙකුට නොහැකය.
එය ඔබට අයිතිය. ඔබ
එය පුරක්ෂිතව තබන්න.
මා කිසිදා එය නැවත
ඉල්ලන්නේ තැත.
මොකද? ඔබට එය
දෙන්න නොහැකි බව මා
දන්න නිසාය. ඒ ඇයි ද?
අපහදවත් දෙකක් දැනු
තැත. දෙකම එකඟු කර
දැන් එකම හදවතක් අප
තකා ඇති බැවිති

යෙශ්‍රී... මගේ හැමදේම අහන් ඉදුසු මේ හිතට
ලෝකු සැණාසීමක් ගෙනාපු ඔයාට,
ද්වසක වූද්වරයෙක් විසින් පසුගමන් යන්නේ..
ඒ අප්‍රමාණු කැපකිරීම් වෙනුවෙන්මයි. ඒ වගේම
තමයි,
විද්‍යා ගේරිරය ස්පර්ශ කළ හැක්කේ ද ඔබට
පමනයි. තවද, තන් ලොවක් කළබෙමින් මහා
ප්‍රතිඵාරිය පැමි කළ හැක්ත් එය මයි.
මෙලෝව වශයේ ද ලැබේන සැප විපාක
අප්‍රමාණයි. ☺

යෝ..
මෙතුවක්කාලයක්මා හඳය
වෙතින්ගලා ගියරතු රුධිරය
නිබෙන්ගලා ආ සිනහා කදුලු වැටි
සිසිල් ව්‍යුජලය මෙන්දැන්ලෝක
සත්වයාට ගලා යන්නේ අප්‍රමාන
දායාබරත්ය හා මහා කරුණු
නිදානයේ ධර්මාලෝකයයි! මිති
මිති. ඒ සිනහාට සැමදා,
රැකගන්න.

මොකද?

ඉන්මා පමනක් නොව අනන්තවත්
සත්වයෝ සදාකාලිකවම මේ මිහි
මත වැළැලෙන බැවින්ය.

ප්‍රේමිය,
ඉදින්න..
මා නුබගේ
සිත පිරී
යන්නම,
සෙනෙහේ
නගරයට
ගෙන යන්නෙමි.
හෙට ඉර, සඳ
නොපැය වද,
මා සිත නුක
වෙනුන්
උපදින්න
බලා සිටිමි.

යෙෝරා...

නුඩ මට ලැබුණු

මැහික්ය.

කල්ප ගතනාක්

පුරා මා පසුපස

ලින ඒ මැහිකේ

ආලෝකය ලැබ

මා ලොවිතුරා

බද්ධවයට පත්ව,

නුබදී, මේ ජාති!

ජාර! ව්‍යාධි!

මරනා

කාන්තාරයෙන්

ලිතෙර කරමි.

ලිතෙක් ඔබ සුරත

අත් නොහැරම

තබමි.

කල්පාත්තර පුග, පුග
ගනානාවක් පුරා, අනේක
වද වේදනා විද, දෙහඳක
ලිංු ලේඛක් කර, එකම
එක හදවත,
එක හදවත් ගැහෙනා රාවය
තත් පිරිමදී, සීමා, මායිම්
බිඳ මා දිනක, අප හඩා
වැලපෙමු, සතුට දේරා
යන්තම.....රහස් අහස්
තලයට පවරාම..සැමඳා
අමරණාය ප්‍රෝමධ.... අපේ...

" අනේ තව රීකක් වෙලා ඉන්න
තිබුන නම් "

එයා එක්ක ඉද්දී ද්‍රව්‍ය ගෙවිල
යනව අපිට තොදැතිම.

සඳ,
තවටිකක් ඉන්න.
රාත්‍රීය,
මනරමිය.
සිතලය,
වෙරළ ගොනු.
දේශුප්‍රමිය,
නුමේ ගත.
මනහරය,
කල්පෙකට
ජීවිතය.

මිහිරිමය,
මට ලැබුත්‍ය
ඩුලුන්ලේ වසන්තය.....!

රාත්‍රී අන්දකාරයේ,
ඇස් ද අන්ධ වී ඇතිය.
මෙහොතකට පසු
වන්දියා වනස්පති අතරින්
අප දේස බලා සිටි.
සිහිල් සුළං රැලි ඇගේ ගතේ දැවටී
මාගේ සුපුම් රු මතින් දසත
පැතිරේ. වන තුරු අතර සිපගන්නා පිනි කැට සුළං
සමග මුසුව පොලොව සිප ගනී.
සුළං රැලි නිසා ඇගේ වරලසින්
නොහික් මුණා

සමානය ගැහැණුයක, පුරුෂයක, තම ගේරය
ස්පර්ශය පමණක්ම සිතා රෝගම ජීවිතය
කර, ඔවුනෙටුවන් පත්‍රය. ඉදින් කාලයත්
සමඟ රෝගන්ගේ විනාශයක් දුටු විට ඔවුන්
සිහිනෙන්වත් ඔවුන් තොපතයි.
සත්‍ය නම් රෝගේ නොමැත. රෝග නම්
මැයුවක්ද; සත්‍යය රුවන රැකඩියක්ද,
වෙනු ගතුයේ වන්නේ.. හදවත් ගැහෙනු
රුවයයි.

" මගේ හැමදේම අහන් ඉදුරු
මෙ හිතට රොඩ් හරි සැනසීමක් ගෙනාරු
ඇයාට

කොහොම ආදුරේ නොකර ඉන්නද !

අමා

මල්සර දැන්නෙන් විදින්නාක් මෙන් එක වරම
තරු කඩා වැටේ. ඇගේ උඩුකුරු මූහුණේ
වමත්කාරය සඳ එලිය වැටී මංමත් කරයි. නීල
වරලසේ දිප්තිය, දේබැමේ මනස්කාන්ත බව අඩ
අදුර මත ඔප්පන්වා සිත මෝදු කරයි.
රෝසකොල් මත පිනි බිංදු සඳ එලියට තරු කැට
මෙන් බබළන්නේ..
මී මැස්සන්ට පැණි බොන්නට පියුමක් පිළිනාක්
මෙනිය.

“යෙයුරු
කාලයේ වැඩිහැවෙන්
වැඩි තිය,
යට මිය ද්‍රීකන.
මායේ ආත්මය
ඉබ
වෙනුවෙන්,
ආත්මිය පූරු සන්දක්
තිය දැන්නේ.

“පුද්ගල
ඉතු බෑර්ම නැමති
ප්‍රශ්න ප්‍රගත්දයෙන්,
මා අශ්වත්තය කරමින්,
ඇබයේ උප්තරීතර,
පුමයෙන්....
මායේ හිර්මල ආත්මය,
මේ යටය දක්වා
ගෙනවිත්,
ඉබ යමුල තබමි.

“මා, ප්‍රශ්න ඇට,
මස්, ලේ, තහර,
වලට භෞට, ව්‍යතලයේ
විසිරි තිය,
ආත්මය ඉතු ප්‍රගත්දයට
පුම කරමි.

සැමදාමත් මම ඔබේ පෙමි
වතිය වෙලා,
කල්ප ගතාන් එන්නෙම් ප්‍රිය
ලිරිද වෙලා,
යන්නෙම් දනට නූත්‍රේ පැතුමන්
මටක වෙලා,
භ්‍රාඛ තැති තම් පෙම
නොදේනෙම් වසග වෙලා,

කාල කරනයේ යශේරා...

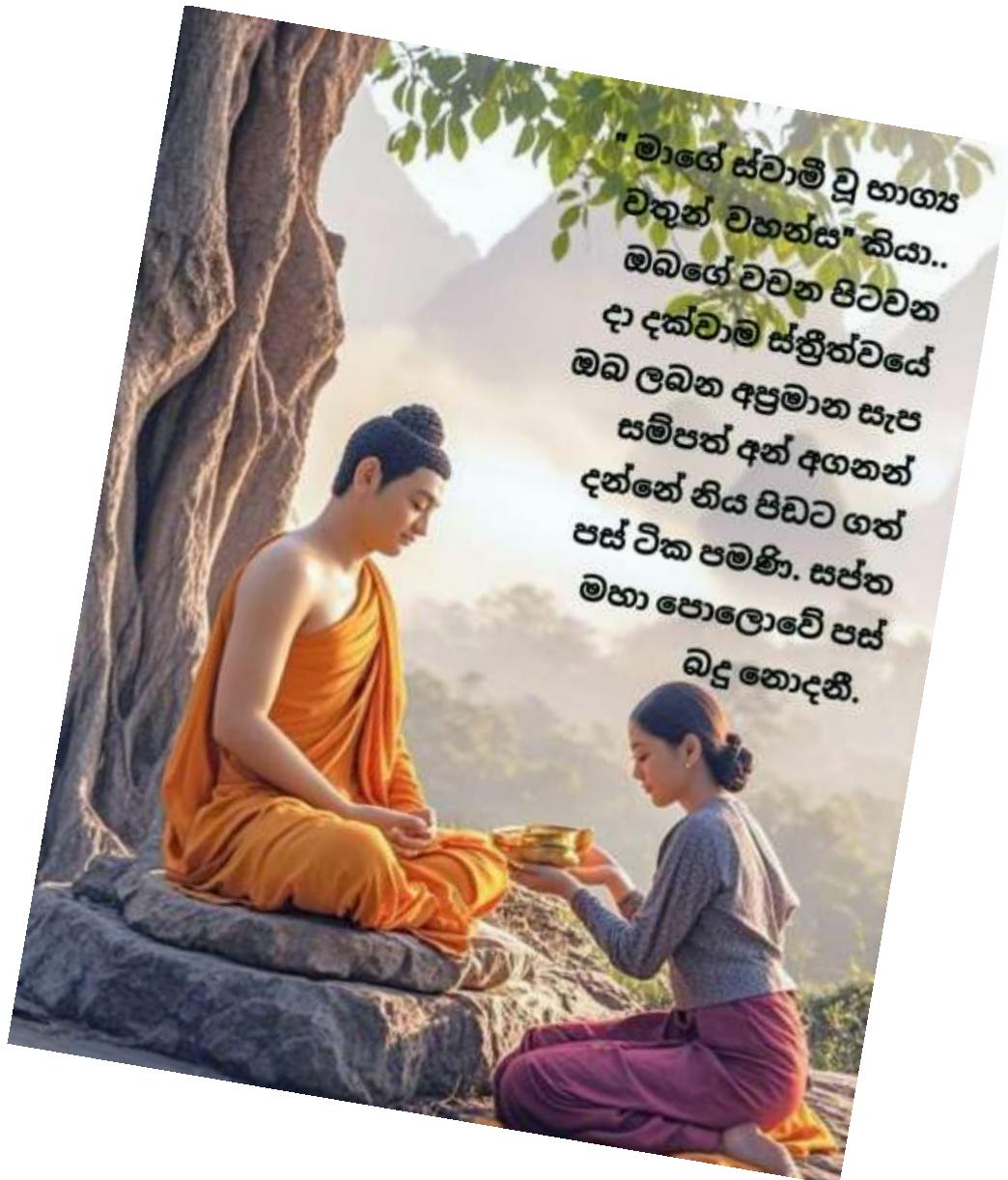
විදින්තට ජීවිතය, හද රුදුන ආදරය, ලෝකයම
නොහැනන, මිහිරිතම ආදරය.
පුරාණයේ සිටම එන, නොසිලුල් ම ආදරය,
අනළුපයක් පුද දේවාල,
පිදුම් දෙන ආදරය.
පුදන්තට මධ්‍යසින් බලන් ඉන්ත ආදරය.
වසන්තයේ.. අඩියසම.. පිපෙන ඒ ආදරය.
ජීවිතය කිය දෙන පිං කාර ආදරය,
රහස්‍යම හදවතේ තියා ගත් ආදරය,
හදවතේ ගැබුරටම දැනුණාය,
ආදරය.....❤

විදින්නට ඒවිතය, හද රුදුන ආදරය, ලෝකයම
නොහැනන, මිහිරිතම ආදරය.
පුරාණයේ සිටම එන, නොයිලුල් ම ආදරය,
අත්‍යුත්‍යක් පුද දේවාල,
පිදුම් දෙන ආදරය.
පුදන්නට මදහසින් බලන් ඉන්න ආදරය.
වසන්නයේ.. අඩියසම.. පිපෙන ඒ ආදරය.
ංචිවිතය කිය දෙන පිං කාර ආදරය,
රහස්‍යම හදවතේ තියාගත් ආදරය,
හදවතේ ගැබුරටම දැනුණාය,
ආදරය..... ❤

ආත්ම පුරිත්‍යගයේ දේවතාවිය,
තුන් ලෝකයේම පිටිතුරු පරම සුපුණ්ඩිත
දුර්ලභ ප්‍රස්ථය,
අනල්පිත සත්ව සංහතයේම වන්දනීයම
මාතාව,
පරම පවිත්‍ර ආලයේ ප්‍රති මූර්තිය,
සමස්ථ ස්ත්‍රීයගේ තිකලැල් යෙහෙලිය,
යෙශ්‍රා,..... අනාගත බුද්ධත්වයේ ස්වාමි
දියනිය ,
" ඇයයි"

A photograph of a couple sitting on a bench, watching a sunset over a city skyline. The sky is filled with orange and yellow hues, and the city lights are visible in the distance.

ල් නෙතු සගල,
තුළින් ගලා එන්නේ...
පෝරාතික තටබුන් වල,
කාලයේ වැමි තලාවෙන්,
වැසි ගිය,
මා කෙරෙහිම වූ,
අප්පාත්‍රාය, දියාවේ
නදී පින් දිය බිංදුවයි.
එදා විදි ප්ප්පාත්‍රාවිත,
හෝරාව මයි.
ප්‍රිය සොයුරිය,
එන්න.
එදා අවසන් කල,
ප්ප්පායේ ගිතය
ගයන්කට;
මෙ පුග, පුගාත්තරයක
පරිවිශේදයයි.

"මාගේ ස්වාමී වූ භාගය
වතුන් වහන්ස" කිය..
මලෙගේ වචන පිටවන
දා දක්වාම ස්ථීර්වයේ
මුඛ ලබන අප්‍රමාන සැප
සම්පත් අත් අයන්න
දන්නේ නිය පිඩිට ගත්
පස් ටික පමණි. සහ්ත
මහා පොලොලේ පස්
බඳ නොදනී.

පිය පුද්ගල හිමිමල් වසන්තයේ....

නෙලා දෝතින් මලක් සේ ගෙන,
හිමන් කිවනට ඔබේ සේවනට,
උන්න දේ මට සිතේ....
සසර ආවෙම් බොහෝ දිර මම, තනිකමයි

සිත් මල රු කලේ, දුටුව දා.. නුඩු ගුණ
පුරන සඳ ,
තමයි අප සිත් එක් කලේ,
යමු ඉතිං සඳ දිගු සසර කෙක,
නීමා කරලමු දක් ලොවේ.....